

ROTS IN DE BRANDING
-----

aan Georges ROTSaert
medestichter van "Cnoc is ier"
° Knokke 19.7.1902 + 15.12.1974

Je was een kind der streek, steeds welgezind,
Je was een ware vriend die werd bemind,
Je was nooit stil - altijd vol goede wil,
Je was weleer een bengel die hier stoeide,
Je was de stengel die hier groeide en bloeide,
Je was oprecht - voor 't recht steeds in 't gevecht,
Je was een Tijl met snaakse moppenstijl,
Je was verknocht, gezocht maar nooit verkocht,
Je was vol tier en zwier voor "CNOC IS IER".

Als vele vrienden dikwijls aan je denken,
en in hun harten blijvend je gedenken,
denken zij aan wat je bindt aan 't knokse land:
aan zee en wind en stormen, zand en strand,
aan 't dorp en 't Center, 't Kalf met d'hoge molen,
aan 't Dievegat waar je somtijds kwam dolen,
aan d'Oosthoek en de Vrede en de duinen,
aan bos en bomen wiegend in hun kruinen,
aan wolken die je eigen wee vertolken,
aan je gedichten die je mooie ziel belichten
"al is 't soms hard 't verdriet wordt steeds verdreven,
in vreugd' en smart steeds verder gaat het leven". (G.R.)

Je zijt nu heen na d'allerlaatste landing -
Je blijft in geest bij ons, o Rots in volle branding.

eugène mattelaer

Pasen 1975